

בס"ד כג בתמוז תשפ"ג | 12.7.2023

שולחנה של מזכ"לית | צער ושמחה בכפיפה אחת | שרה עברון

לפעמים אני מרגישה שבין שאר התפקידים של הטור השבועי נכללת גם משימת הרמת הראש, זקיפת הקומה, ונטיעת תקווה, ובשבוע הנוכחי זה קשה. חווינו שבוע כואב וסוער.

נפילתו של שילה אמיר הי"ד בן קיבוץ מירב, ניחומים והשתתפות באבל משפחת אמיר ובית קיבוץ מירב שלוחים מכאן בשם כולנו.

שילה יוסף אמיר הי"ד

עם ישראל,
תהיו נעולים עד הסוף,
תחיו עד הסוף.
בלי לוותר.
ורק, רק לשמוח.
זה שלנו, אנחנו יחד.
תמשיכו את זה.
אוהב בערימות.

כתב: שילה יוסף אמיר הי"ד

גם הרחובות הסוערים במחאות, וההרגשה הכללית היא שימי בין המצרים מאותנים אזהרות הרס וקרע ואין מי שעוצר זאת... בהחלט שבוע ותקופה לא פשוטות. אך מתוך אלה, אני רוצה להאיר בכל כוחי את הדרך בה בחר קיבוץ מירב להתמודד עם נפילתו של שילה ז"ל, דרך של חיבור, והושטת היד, ועשיית טוב אקטיבית. אין זו פעולה מקרית, אלא דרך התמודדות שהיא חלק מתרבותה של מירב באסונות ובשמחות מראשיתה. אספר על חלקי הקטן בתוך העשייה הגדולה הזאת.

עליתי למירב לנחם אבלים, הלב כאב עם המשפחה ובית מירב. ביציאתי משער הקיבוץ עצר אותי נער חמוד, חיך ואמר: סעי לשלום, ואני רוצה לתת לך משהו, שתי עוגות, אחת בשבילך ואחת שתעבירי הלאה ותעשי טוב בעולם ברוחו המיוחדת של שילה ז"ל. ואם את מוכנה, אז כשתתני את העוגה צלמי תמונה ושילחי לנו. לבי התהפך, דמעות עמדו בעיני. חייתי בכל כוחי ואמרתי תודה. בדרכי הביתה במקום לפנות שמאלה ביד מרדכי, המשכתי 3 ק"מ דרומה ומסרתי את העוגה עם הסיפור והמסר לחייל ולחיילת בעמדת הכניסה למינהלת התיאום עזה. גם הם התרגשו. שיתפתי את העשייה הזאת ברשת החברתית, וכך סייעתי להרחיב את מעגל המצטרפים ליוזמה שהולכת ומתרחבת מיום ליום.

המחלוקת על דרכה של המדינה חוזרת שוב ובעוצמה רבה, בעת כתיבת שורות אלה היא מטלטלת וסוערת. אני שותפה בכמה יוזמות משמעותיות של חיבור, מתינות ושיח, ובתוכן גם פורום בראשית, עליו כתבתי כאן לאחרונה. חברי וחברות הקבוצה בעלי דעות שונות אלה מאלה ממשיכים לפעול למצע משותף לעיצוב חוקה ומגילת זכויות בישראל, לעיצוב דמותה היהודית והדמוקרטית, באמצעות שיח ציבורי והידברות והסכמות רחבות. קולה של מתינות אינו נשמע בצעקות, אבל ככל שדובריה ירבו ויתעצמו, וככל שימשיכו להשמיעה כך תוכל להשפיע.

וכמובן שהשבוע הזה עומד בסימן ההכנות האחרונות לכנס ההנהגות העומד לפתחנו ממש בתחילת השבוע הקרוב וההתרגשות לקראתו. לא אכביר מלים על חשיבותו בתהליך התחדשות שליחות התנועה רק אחל לכולנו הצלחה!

עשה טוב' מרגש בקיבוצים | עדי שגיא

בשבועיים האחרונים החל לפעול, ביזמת התנועה ובשיתוף עם התנועה הקיבוצית וארגון One Family, פרויקט אירוח משפחות שכולות בקיבוצים.

ההיענות של הקיבוצים מרגשת מאוד. בבארות יצחק התארחו בשבוע שעבר כ-30 אבות שכולים ונפגעי טרור, נהנו משפע פעילויות ופינוקים – סדנה אצל אסתר יקה, ביקור בנחשיה, ארוחה ועוד. השבוע התארחו כ-40 אימהות שכולות ואלמנות במשואות יצחק ליום שלם של חוויה מרעננת "יום מלא בצחוק, פינוק ובליו של נשים, חברות ושמחה", כך כתבו המשתתפות.

בהמשך הקיץ מתוכננים עוד מפגשים - במעלה גלבוע ומירב, בלביא וביותר מעשרה קיבוצי התק"צ. בהחלט משמח ומרגש.

מפעלות הקיץ יצאו לדרך | מרים זרביב

מפעלות הקיץ של נוער הקיבוץ הדתי נפתחו בשבוע שעבר עם 90 חניכים וחניכות בוגרי כיתות ח' מכל רחבי הארץ אשר יצאו למחנה "גדוד העבודה". המחנה התקיים בקיבוץ אשבל. זהו מחנה שנולד מתוך אמונה בחשיבות הכרת הארץ דרך הרגליים והידיים, במפגש בלתי אמצעי עם נופיה האהובים בחיבור והעמקת שורשים דרך עבודת האדמה. התוודענו לגדוד העבודה המקורי כחלוצים שעסקו בחקלאות, התיישבות ועבודת כפיים - וכמובן שלא ויתרנו על החיבור והרלוונטיות של כל זה לחיינו.

החניכים מהקיבוצים השונים זכו לראשונה להכיר אחד את השני בקבוצות בהן התערבבו, פגשו מדריכים חדשים - בוגרי כיתה י'א מהקיבוצים השונים, וזכמו תמיד גם הפעם נזכרו שלמרות המרחק הפיזי והשוני בין קיבוץ לקיבוץ, הדמיון גדול והמכנה המשותף רחב.

השבוע יצאו בוגרי כיתות ט', למסע "בתוך הזרם ונגדו". המסע מתקיים בלב יער מגודר שבבעלות השומר הצעיר, והחניכים שוהים בו בשעת כתיבת שורות אלה במשך שלושה ימים. המסע עוסק בסוגיית המקום של הפרט בתוך החברה - מתי נכון וטוב ללכת עם הזרם ומתי - נגדו בהיבטים של התמודדות עצמית, משפחתית, חברתית וסביבתית. המסע יעסקו גם בהתמודדויות התנועה לאורך השנים עם הסוגיות הללו, בעיקר מול אחינו הציונים דתיים וגם מול כל האוכלוסיה, בחיבור לערכי התנועה. החניכים מאתגרים בבניה של קבוצה וגם בבניה פיזית של המחנה נאחל שגם השנה יהיה זה מסע ערכי וחוויתי כאחד.

חגיגות בטירת צבי | יערה לשם

בפתיחות-שמרנית אופיינית לתנועת הקב"ד, חגג הקיבוץ הדתי הראשון – את יום העלייה ה-86. "שלושת השבועות" מכתבים להסדר עם 24 שעות לחגיגות...

בליל כ"א בתמוז התכנסנו בחדר האוכל כדי לצפות במחזמר עוד לילה אחד ודי, אותו כתבה, בימה והלחינה - רננה מנקין. השתתפו במחזמר, שתיאר את היממה האחרונה לפני המעבר ללינה משפחתית, 40 שחקנים ושחקניות, בגילאי 10 עד 76!! בערב הזה הנפש התחככה עם עברנו הקולקטיבי, תוך שירים, ריקודים ומלל נפלאים. התפאורה, התלבושות, שמות הדמויות והדיאלוגים שהיו על הבמה - החיו רגעים דרמטיים שעברו על מייסדי וותיקי הקיבוץ. מטבע גילאי המשתתפים, חלקם זוכרים את הימים ההם ואף שיתפו בתחושותיהם וזכרונותיהם.

למחרת אותו אולם הפך לרחבת ריקוד והתרגשות, סביב סיום כתיבת ספר תורה קהילתי שנכתב מתרומות של אנשי הקהילה וידידיה והכנסתו לבית הכנסת שלנו. לאחר כתיבת האותיות האחרונות ע"י בני נוער ומבוגרים, קיבלו הנשים את הספר לקריאה בו. לאחריה יצאו איתו בשירה וריקודים לכיוון בית הכנסת, תוך העברתו מדור לדור - מבת 96 עד בת 12. הספרים הותיקים יצאו עם הגברים, לקבל את פני הספר החדש ונפגשנו בדרך. הספר עבר למעגל הגברים, גם שם עבר מדור לדור. נרגשים הכנסנו את הספר להיכל אחרי קריאת גברים ונערים ועליית כל הנערים, תחת חופה אחת עם הספר החדש. אשרינו שזכינו לארוג ישן בחדש, ריקודים מבויימים עם ריקודים שיצאו מהלב, קודש בחול. תורה ועבודה. ברוך ה'.

